

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

Српски

Срби

التَّحْذِيرُ مِنَ الْبِدْعِ

Упозорење на новотарије у вери

Аутор Уважени шејх
Абдул-Азиз бин Абдуллах бин Баз

التَّحْذِيرُ مِنَ الْبِدْعِ

Упозорење на новотарије у вери

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Аутор Уважени шејх
Абдул-Азиз бин Абдуллах бин Баз

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Пета посланица:

Пропис обележавања Веровесниковог мевлуда и других мевлуда

Хвала Аллаху, и нека је салават и селам на Његовог Посланика, на његову породицу и асхабе, и на све оне који следе његову упућу.

А затим: Поновљено је питање од многих о пропису прославе мевлуда - рођендана Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, устајања њему током тога, доношења селама на њега, и других ствари које се чине приликом мевлуда.

Одговор је да није дозвољено обележавати рођендан Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, нити било кога другог, јер је то новотарија уведена у веру коју није чинио Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, нити његови праведни халифе, нити други асхаби, радијаллаху анхум, нити таби'ини који су их у добру следили у одабраним генерацијама. А они су најбоље познавали Суннет, и њихова љубав према Аллаховом Посланику, саллаллаху алејхи ве селлем, и слеђење његовог шеријата били су потпунији од оних који су дошли после њих.

Узвишени Аллах је рекао у Својој јасној Књизи:

﴿...وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا...﴾

„Оно што вам Посланик да, то прихватите, а оно што вам забрани - оставите...”

[Ел-Хашр: 7] Рекао је Узвишени Аллах:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

„Нека се припазе они који поступају супротно његовом наређењу да их не стигне какво искушење, или да их не снађе болна патња.” [Ен-Нур: 63] Узвишени Аллах каже:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾

„Ви у Аллаховом Посланику имате диван узор за оног који се нада Аллаховој милости и награди на будућем свету и који често Аллага спомиње.” [Ел-Ахзаб: 21] И каже Узвишени Аллах:

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَدَّمُونَ وَالْأُولَئِكَ هُمُ الْمُفَوَّضُونَ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ
رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

„Аллах је задовољан првим муслиманима,

исељеницима из Мекке и становницима Медине, и свима онима који их следе радећи добра дела. А и они су задовољни Њиме. За њих је Бог припремио рајске баште, кроз које теку реке, и они ће вечно и заувек да бораве у њима. То је велики успех.“ [Ет-Тевба: 100] И каже Узвишени Аллах:

{...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا...}

„Данас сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам ислам буде вера.“ [Ел-Маиде: 3] Многобројни су ајети на ову тему. Преноси се да је Аллахов Посланик, саллалаху алејхи ве селлем, рекао:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Ко уведе у веру нешто што није од ње, то ће бити одбијено.“ * Такође је Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао у другом хадису:

«عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

„Држите се мога суннета и суннета

праведних и упућених халифа након мене, чврсто се тога држите и кутњацима га стегните. И чувајте се новотарија, јер је свака новост у вери новотарија, а свака новотарија је заблуда.“ У ова два хадиса је строго упозорење на увођење новотарија и поступање по њима.

Увођење оваквих мевлуда подразумева да Узвишени Аллах није усавршио веру за овај уммет, те да Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, није пренео оно по чему је уммет требао да поступа, све док нису дошли ови потоњи и у Аллахов закон увели оно што Он није дозволио, тврдећи да их то приближава Аллаху. Ово, без сумње, представља велику опасност, и приговор Узвишеном Аллаху и Његовом Посланику, саллаллаху алејхи ве селлем. Аллах Узвишени је Својим робовима усавршио веру, и употпунио им Своју благодат, а Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, је доставио јасну поруку, и није оставио ниједан пут који води у Рај, а удаљава од Ватре, а да га није објаснио уммету, као што је потврђено у веродостојном хадису од Абдуллаха ибн Амра, радијаллаху анху, да је Аллахов Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао:

«مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنْذِرَهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

„Нема ниједног веровесника којег је Аллах послао, а да му дужност није била да свој народ упутити на добро које за њих зна, и да их упозори на зло које за њих зна.“ Бележи га Муслим у свом Сахиху.

Познато је да је наш Веровесник, саллаллаху алејхи ве селлем, најбољи од свих веровесника и он је последњи подланик, те да је на најпотпунији начин доставио Објаву и саветовао. Да је прослављање мевлуда део вере којом је Узвишени Аллах задовољан, Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, би то појаснио своме умету, или би то чинио за свога живота, или би то чинили његови асхаби, радијаллаху анхум. Пошто се ништа од тога није десило, познато је да то није од ислама, већ је то од новотарија на које је Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, упозорио свој умет, као што је то претходно споменуто у хадисима. Дакле, ајети и хадиси на ову тему су многобројни.

Једна скупина учењака је јасно осудила мевлуде и упозорила на њих, поступајући у складу са споменутим и другим доказима. Међутим, неки од каснијих учењака су се томе успротивили, па су га дозволили под условом да не садржи ништа од забрањених ствари, попут претеривања у погледу Аллаховог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, мешања жена и

мушкараца, употребе музичких инструмената и других ствари које чисти шеријат забрањује, сматрајући да спада у добре новотарије.

Шеријатско правило јесте: вратити оно у чему су се људи разишли Аллаховој Књизи и суннету Његовог Посланика, Мухаммеда, саллаллаху алејхи ве селлем, као што каже Узвишени Аллах:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (٥٩)

„О ви који верујете, покоравајте се Аллаху и покоравајте се Посланику и надлежнима између вас. А ако се у нечему не слажете, обратите се Аллаху и Посланику, ако верујете у Аллаха и Последњи дан. Тако је боље и лепше поступити.“ [Ен-Ниса', 59] И каже Узвишени Аллах:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ...﴾

„А у чему год се ви разишли, пресуда за то је код Аллаха ...“ [Еш-Шура, 10]

Вратили смо ово питање, а то је прослављање мевлуда, на Књигу Узвишеног Аллаха, и нашли смо да нам она наређује да следимо Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, у

ономе што је донео, упозорава нас на оно што је забранио, и обавештава нас да је Узвишени Аллах овом уммету усавршио веру. А ово прослављање није од онога што је донео Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега; стога није од вере коју нам је Аллах усавршио и у којој нам је наредио да следимо Посланика.

И то смо, такође, проверили у суннету Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, па нисмо у њему нашли да је он то чинио, нити да је то наредио, нити да су то чинили његови асхаби. Из тога смо спознали да то није од вере, већ да спада у уведене новотарије и опонашање следбеника Књиге, Јевреја и кршћана, у њиховим празницима.

Тиме постаје јасно свакоме ко има и најмање разборитости, жељу за истином и ко је праведан у њеном тражењу: да обележавање мевлуда не спада у исламску веру, већ спада у уведене новотарије, које су нам Узвишени Аллах и Његов Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, наредили да напустимо и да их се чувамо. И да се разуман човек не треба заварати мноштвом оних који то чине, ма где били, јер се истина не препознаје по мноштву њених следбеника, већ по верским доказима, као што каже Узвишени Аллах о Јеврејима и хришћанима:

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

„Они говоре: ‘У рај неће ући нико осим онај ко буде Јевреј или хришћанин!’ То су пусте жеље њихове. Реци: ‘Дајте свој доказ, ако истину говорите!’“ (Ел-Бекара, 111) И каже Узвишени Аллах:

﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾

„Ако би се ти покоравао већини оних који живе на Земљи, они би те од Аллаховог пута одвратили...“ [Ел-Ен'ам: 116]

Штавише, већина ових обележавања мевлуда не само да су новотарија, већ у себи садрже и друге покућене ствари, попут мешања жена и мушкараца, употребе песама и музичких инструмената, конзумирања опојних пића и дрога, и других зала. Међутим, у томе се може десити и нешто много веће, а то је велики ширк. Он се огледа у претеривању у погледу Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, или других добрих људи (евлија), упућивањем дове њима, тражењем помоћи и подршке од њих, те веровањем да они познају невидљиви свет (гајб). Ово и слична неверничка дела чине многи људи приликом прославе рођендана Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, или

других које називају 'евлијама'. Поуздано се преноси од Аллаховог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, да је рекао:

«إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوفِ فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوفِ فِي الدِّينِ».

„Чувајте се претеривања у вери, јер је оно уништило оне пре вас.“ Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«لَا تُظْرُونِي كَمَا أَظَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ».

„Не уздижите ме као што су кршћани уздигли сина Мерјеминог! Ја сам само Аллахов роб. Зато говорите: 'Аллахов роб и Његов Посланик!'“ Хадис (предају) бележи Бухари у своме Сахиху, од Омера, радијаллаху анху.

Заиста је чудно и несхватљиво да су многи људи ревносни и да се труде да присуствују овим новотарским обележавањима и да их бране, док истовремено изостају са онога што им је Узвишени Аллах учинио обавезним, попут џума-намаза и намаза у џемату. На то се уопште не базирају, нити сматрају да су тиме починили велики преступ. Нема сумње да је то последица слабости имана, недостатка проицљивости и мноштва разних греха и непокорности које су прекриле срца. Молимо Аллаха за заштиту, за нас и за све остале муслимане.

У то спада и веровање неких да Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, присуствује прослави мевлуда, због чега му они устају у знак добродошлице и поздрава. Ово је једна од највећих заблуда и најружније незнање, јер Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, не излази из свог кабура пре Судњег дана, не ступа у везу ни са ким од људи, нити присуствује њиховим скуповима. Он борави у свом кабуру све до Судњег дана, док је његова душа у највишем Илијјуну, код свога Господара, у Кући почаста, као што каже Узвишени Аллах:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

„Ви ћете, после тога, заиста, да помрете, затим ћете, на Судњем дану, да будете оживљени.“ [Ел-Му'минун: 15, 16]

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао је:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ.»

«Ја сам први чији ће се гроб отворити на Судњем дану, и ја сам први заступник, и први чије ће заступништво бити прихваћено.» Најбољи благослов и мир од Господара његова нека су на њега.

Ова два племенита ајета и племенити хадис,

као и сви други ајети и хадиси сличнога значења, указују на то да ће Посланик, нека је мир над њим и Божја милост, и остали мртви, изаћи из својих кабура тек на Судњем дану. Ово је ствар о којој су сагласни сви муслимански учењаци и међу њима нема разилажења. Зато сваки муслиман треба да обрати пажњу на ове ствари и да се чува новотарија и празноверја које су увеле незналице и њима слични, а за које Аллах није објавио никакав доказ. А Аллах је Онај од Којег се помоћ тражи, на Њега се ослањамо и нема снаге нити моћи осим с Њим.

Доношење благослова и мира на Аллаховог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, једно је од најбољих дела и ибадета, као што каже Узвишени Аллах:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

„Заиста Аллах и Његови анђели благосиљају Веровесника. О ви који верујете, благосиљајте га и ви и шаљите му поздрав срдачни!“ [Ел-Ахзаб: 56] Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао је:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا».

„Ко на мене донесе један салават, Аллах ће на њега донети десет салавата.“ Доношење

салавата је прописано у свако доба и потврђено на крају сваког намаза, штавише, обавезно је код једне групе учењака на последњем тешехуду (седењу) сваког намаза. Посебно је препоручена као суннет у многим приликама; након езана, приликом спомена његовог имена, саллаллаху 'алејхи ве селлем, на дан џуме и у ноћи уочи ње, као што на то указују многи хадиси.

Аллаха Узвишеног молимо да нас и остале муслимане упути да разумемо Његову веру и да на томе устрајемо, те да свима подари да се држе суннета и да се чувамо новотарија, а Он је Велики добротинитељ и Племенит.

Нека је салават и селам на нашег веровесника Мухамеда, његову породицу, и све асхабе.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Шеста посланица:

Пропис обележавања ноћи Исре и Ми'раџа

Хвала Аллаху, и нека је салават и селам на Његовог Посланика, на његову породицу и његове асхабе.

А затим: Нема сумње да су Исра и Мираџ од великих Аллахових знамења која указују на истинитост Његовог посланика Мухаммеда, саллаллаху алејхи ве селлем, и на величину његовог положаја код Узвишеног Аллаха, као што су и од доказа Аллахове величанствене моћи и Његове узвишености над свим Његовим створењима. Каже Узвишени Аллах:

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ عَائِلَتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (١)

„Узвишен нека је Онај Који је у једном часу ноћи превео Свог слугу Мухаммеда од Часне џамије до Далеке џамије, чију смо околину благословили како бисмо му нека знамења Наша показали. Он, уистину, све чује и све види.“

[Ел-Исра': 1]

Поуздано се преноси од Аллаховог

Посланика, нека је Аллахов благослов и мир над њим, да је уздигнут на небеса и да су му се њихове капије отвориле све док није прошао седмо небо. Тада му се његов Господар, слављен и узвишен је Он, обратио оним чиме је желео и прописао му пет дневних молитви. Аллах, слављен и узвишен је Он, првобитно је био прописао педесет молитви, али се наш Посланик Мухамед, нека је Аллахов благослов и мир над њим, непрестано враћао и молио Га за олакшање, све док их није свео на пет. Тако је пет молитви по обавези, а педесет по награди, јер се добро дело десетоструко награђује. Нека је хвала и захвалност Аллаху на свим Његовим благодатима.

А ова ноћ у којој се десио Исра и М'ираџ, није прецизирана у веродостојним хадисима, ни да је била у реџебу нити у неком другом месецу. Све што је пренесено о њеном прецизирању није веродостојно од Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, код учењака хадиса, а Аллах у томе има Своју савршену мудрост што је дао да је људи забораве. А и да је њено време веродостојно потврђено, не би било дозвољено муслиманима да је издвајају нечим од ибадета, нити да је обележавају; јер Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, и његови асхаби, радијаллаху анхум, је нису обележавали, нити

су је ичим издвајали. Да је обележавање те ноћи било прописано, Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, би то појаснио Уммету, речима или делом. А да се нешто од тога догодило, то би било познато и асхаби би нам то пренели. Они су од свога Веровесника, саллаллаху алејхи ве селлем, пренели све што је Уммету потребно и ништа од вере нису занемарили, већ су предњачили у сваком добру. Да је обележавање ове ноћи било прописано, они би први у томе били. Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, је био најискренији саветник људима; у потпуности је доставио посланицу и испунио поверени му аманет. Да је величање ове ноћи и њено обележавање део Аллахове вере, Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, то не би пропустио нити би то прешутио. Пошто се ништа од тога није десило, познато је да њено обележавање и величање ни на који начин нису од ислама. А Аллах је овом Уммету употпунио његову веру и Своју благодат му у потпуности даровао, и осудио је онога ко у веру уводи оно што Аллах није дозволио. Па је Узвишени рекао у Својој јасној Књизи:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ

الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

„Данас сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам ислам буде вера.“ [Ел-Маиде: 3] Рекао је Узвишени Аллах:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

„Зар они да имају ортаке који им прописују да верују оно што Аллах није наредио? Да није Речи одлуке, њима би већ било пресуђено. А неверницима, заиста, припада болна патња.“

[Еш-Шура: 21]

Веродостојно се преноси од Аллаховог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, у веродостојним хадисима, упозорење на новотарије и јасна потврда да су оне заблуда, како би се уммет упозорио на њихову велику опасност и одвратио од њиховог чињења. Пример тога је оно што је забележено у два Сахиха од Аише, радијаллаху анха, да преноси од Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, да је казао:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Ко уведе у нашу веру нешто што није од ње, то ће бити одбијено.“ У Муслимовој верзији стоји:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Ко уради дело које није засновано на нашој вери, оно му се одбија.“ Имам Муслим бележи у своме Сахиху од Џабире да је Аллахов Посланик, саллалаху алејхи ве селлем, говорио на хутби сваког петка:

«أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

„А затим, доиста је најбољи говор говор Аллаха Узвишеног, а најбоља упута је упута Мухаммеда, саллалаху алејхи ве селлем. Најгоре ствари су новотарије, а свака новотарија је заблуда.“ Несаи додаје са добрим ланцем преносилаца:

«وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

„Свака заблуда води у Ватру.“ Од ел-Ирбада бин Сарије, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је рекао:

„Једне прилике нам је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, одржао говор од којег су срца затреперила и очи заплакале, па смо рекли: ‘О Аллахов Посланиче, као да је ово опроштајни говор, па те молимо да нам нешто опоручиш.’ Рекао је:“

«أُوصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مِنْ

يَعِشُ مِنْكُمْ فَسَيَرَىٰ اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

„Опоручујем вам да будете богобојазни, те послушни и покорни, па макар над вама власт имао роб. Заиста, онај од вас ко поживи, видеће многа разилажења. Стога се држите мога суннета и суннета праведних и упућених халифа после мене. Чврсто се тога држите и кутњацима га стегните. И чувајте се новоуведених ствари, јер је свака новоуведена ствар новотарија, а свака новотарија је заблуда.“ Дакле, хадиси на ову тему су многобројни.

Потврђено је од асхаба Аллаховог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, и од исправних претходника након њих, да су упозоравали на новотарије и одвраћали од њих; а то је зато што оне представљају додатак у вери и пропис који Аллах није дозволио, те опонашање Аллахових непријатеља, Јевреја и кршћана, у њиховом додавању у веру и увођењу онога што им Аллах није дозволио. Њихова неизбежна последица је омаловажавање исламске вере и њено оптуживање за непотпуност, а познато је колики је у томе велики неред, гнусно зло и супротстављање речима Узвишеног Аллаха:

{...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...}

„Данас сам вам веру вашу усавршио.“

[Ел-Маиде: 3]

И отворено супротстављање хадисима Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, који упозоравају на новотарије и од њих одвраћају.

Надамо се да је у ономе што смо споменули од доказа довољно и убедљиво за онога ко тражи истину у погледу негирања ове новотарије; то јест: новотарије обележавања ноћи Исраа и М'ираца, и упозоравања на њу, те да она ни у чему не припада вери исламу.

С обзиром на Аллахову обавезу саветовања муслимана, појашњавања онога што им је од вере прописао и забрану скривања знања, сматрао сам потребним да упозорим своју браћу муслимане на ову новотарију, која се проширила у многим крајевима до те мере да су је неки људи почели сматрати делом вере.

Аллаха Узвишеног молимо да поправи стање свих муслимана, да им подари разумевање вере, те да нас и њих упути да се држимо истине, да на њој устрајемо и да оставимо оно што јој се

супротставља. Он је, уистину, Заштитник и Свемогући.

Нека је Аллахов салават, селам и благослов на Његовог роба и Посланика, нашег веровесника Мухамеда, његову породицу и асхабе.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Седма посланица:

Пропис обележавања ноћи половине месеца ша'бана

Хвала Аллаху Узвишеном који нам је усавршио веру и употпунио нам Своју благодат. Нека су благослов и мир на Његовог веровесника и посланика -Мухаммеда, веровесника покајања и милости.

А затим, рекао је Узвишени Аллах:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

„Данас сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам ислам буде вера. [Ел-Маиде: 3] И каже Узвишени Аллах:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ...﴾

„Зар они да имају ортаке који им прописују да верују оно што Аллах није наредио...“ [Еш-Шура: 21] У два Сахиха се бележи од Аише, Аллах био задовољан њом, да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Ко уведе у нашу веру нешто што није од ње, то ће бити одбијено.“ Имам Муслим бележи у своме Сахиху од Џабира да је Аллахов Посланик, саллалаху алејхи ве селлем, говорио на џуманској хутби:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَالَّةٌ».

„А затим: доиста је најбољи говор говор Аллаха Узвишеног, а најбоља упута је упута Мухаммеда, саллалаху алејхи ве селлем, најгоре ствари су новотарије, а свака новотарија је заблуда.“ Бројни су ајети и хадиси у овом значењу, који јасно указују да је Узвишени Аллах овом уммету усавршио веру и употпунио Своју благодат према њима, те да Свог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, није узео Себи све док није доставио јасну Поруку и објаснио уммету све што им је Аллах прописао од речи и дела. Појаснио је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је све што људи након њега уведу и припишу вери исламу, од речи или дела, новотарија која се неће прихватити од онога ко ју је увео, па макар имао и добру намеру. Ово су знали асхаби Аллаховог Посланика, нека је Аллахов

благослов и мир на њега, а такође и исламски учењаци након њих, па су одбацивали новотарије и упозоравали на њих у својим делима, попут Ибн-Ведаха, Ет-Тартушија, Ебу Шаме и других.

Од новотарија које су увели неки људи јесте обележавање ноћи половине месеца ша'бана и изузимање њеног дана постом, а за то не постоји доказ на који се дозвољено ослонити. О њеној вредности пренесени су слаби хадиси, на које се није дозвољено ослањати.

А по питању намаза у њој, све је то измишљено (мевду'), као што су на то указали многи исламски учењаци, а неки њихови цитати биће споменути, ако Бог да.

Постоје и говори селефа (из Шама) и других.

Оно око чега се сложила већина учењака јесте да је обележавање ове ноћи новотарија, и да су хадиси који су дошли о њеној вредности сви слаби, а неки од њих и измишљени. Међу онима који су на то упозорили је и хафиз Ибн Реџеб, у својој књизи: (Летаифу-л-ме'ариф), и други, а познато је да се по слабирим хадисима поступа само у ибадетима чија је основа потврђена веродостојним доказима. Што се тиче обележавања ноћи половине месеца ша'бана, оно нема основе и исправног темеља па да се при томе користе слаби хадиси.

Споменуо је ово узвишено правило имам Ебу-л-'Аббас, шејху-л-ислам Ибн Тејмијје, Аллах му се смиловао.

Преносимо читаоцу цитате неких исламских учењака по овоме питању, како би о томе имао јасну представу.

Постоји концензус учењака где стоји да је обавезно вратити свако питање у којем су се људи разишли Аллаховој Књизи и суннету Његовог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, па што се ту пресуди или одреди то је шеријат који нам је обавезно следити, а оно што им се супротставља обавезно је одбацити. Оно од ибадета што се у њима не спомиње јесте новотарија коју није дозвољено чинити, а камоли позивати у њу и подстицати на њу. Рекао је Узвишени Аллах:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝٥٩﴾

„О ви који верујете, поковајте се Аллаху и поковајте се Посланику и надлежнима између вас. А ако се у нечему не слажете, обратите се Аллаху и Посланику, ако верујете у Аллаха и Последњи дан. Тако је боље и лепше поступити.“ [Ен-Ниса', 59] И каже Узвишени

Аллах:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾

„А у чему год се ви разишли, пресуда за то је код Аллаха..." [Еш-Шура: 10] И каже Узвишени Аллах:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ...﴾

„Реци: Ако ви волите Аллаха, онда мене (Мухаммеда) следите, и вас ће Аллах да воли и грехе ће да вам опрости..." [Али Имран: 31] Рекао је Узвишени Аллах:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

„И, тако Ми Господара твога, они неће да верују све док за судију у међусобним споровима тебе не прихвате, а потом у душама својим не осете тегобу због онога што си одредио и сасвим се не покоре!" [Ен-Ниса', 65] Дакле, ајети на ову тему су многобројни, те круже око значења да је обавеза вратити питања - у којима се разиђемо - Аллаховој књизи и Његовом Посланику, саллалаху алејхи ве селлем, затим задовољство њиховом пресудом, те да је то ствар коју иман изискује, и да је то људима боље на овом као и на оном свету, те најлепшег исхода: тј. последице.

Рекао је Ибн-Реџеб, Аллах му се смиловао, у својој књизи Латаифу-л-ме'ариф, након наведеног прошлог говора:

„Половину месеца шабана, неки табиини из Шама, попут Халида б. Ма'дана, Мехкула, Лукмана б. Амира и неких других, су величали те се трудили у ибадету те ноћи, а затим су људи то узели од њих.“ Такође се каже да су до њих, у вези с тим, допрле неке исраилске предаје (исралијати). Па када се то о њима прочуло по разним местима, људи су се разишли у мишљењу о томе; неки су то од њих прихватили и сложили се с њима у погледу њеног величања, а међу њима је била и једна група побожњака из Басре и других места. Ово је негирала већина учењака Хиџаза попут Ата'а, Ибн Еби-Мелике, а то преноси Абдуррахман ибн Зејд ибн Еслем од учењака Медине, и то је став следбеника имама Малика и других, те су рекли да је све то новотарија.

Шамски учењаци разишли су се о начину њеног оживљавања на два мишљења:

Први: да је похвално провести је заједнички у џамијама. Халид б. Ма'дан, Лукман б. Амир и други облачили су те ноћи своју најлепшу одећу, мирисали се, стављали сурму и проводили ту ноћ у џамији. С њима се у томе сложио и Исхак б. Рахавејх. Рекао је да обављање

тога у џамијама у џемату није новотарија, а то преноси Харб ел-Кирмани у свом делу „Месаил.“

Друго: да је покуђено окупљање у џамијама ради намаза, предавања и учења дове, а није покуђено да човек у њима клања појединачно. Ово је став Ел-Евза'ија, имама становника Шама, њиховог правника и учењака, и то је најприближније исправном мишљењу. Све док није рекао: 'а од имама Ахмеда се ништа не зна да је рекао по питању ноћи половине ша'бана, а по питању похвалности клањања у њој, од њега се изводе два става на основу две предаје о клањању током две бајрамске ноћи, он (у једној предаји) није сматрао похвалним да се она обавља у џемату; јер то није пренесено од Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, нити од асхаба. Сматрао је то похвалним (у једној предаји) због поступка Абдуррахмана б. Језида б. ел-Есведа, а он је од табиина. Исто тако, по питању ноћног намаза у ноћи половине шабана, није дошло ништа веродостојно од Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, нити од асхаба, али је веродостојно пренесено од једне скупине табиина, од угледних правника Шама.

Завршен је цитат Ибн Реџеба, у којем он јасно наводи да по питању ове ноћи није дошло ништа веродостојно ни од Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, ни од асхаба.

Што се тиче става којег је одабрао ел-Евза'и, Аллах му се смисловао, о похвалности појединачног обављања намаза, као и одабира тог става од стране хафиза Ибн Реџеба, он је неуобичајен и слаб; јер сваку ствар чија прописаност није установљена шеријатским доказима, муслиману није дозвољено да је уводи као новотарију у Аллахову веру, свеједно, радио он то појединачно или у џемату, било да то чини тајно или јавно; због уопштености речи Веровесника, саллаллаху алејхи ве селлем:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Ко уради дело које није у складу са нашом вером, оно ће бити одбијено.“ Као и други хадиси који упозоравају на новотарије у вери те негирање и одбијање истих.

Рекао је имам Ет-Тартуши, рахимехуллах, у својој књизи „Ел-хавадис вел-биде“:

„Бележи Ибн-Веддах од Зејда б. Еслема да је рекао: 'Не памтимо ни једног од наших шејхова и шеријатскоих правника да су обраћали пажњу на ноћ половине мјесеца шабана, нити на хадис Мекхула, нити су сматрали да она има предност над другима'.“

Речено је Ибн Еби-Мулејке: „Доиста Зијад Ен-Нумејри каже: 'да је награда ноћи половине месеца шабана попут награде Лејлетул-кадра.'“

Па рече: 'Да га ја то чујем а да је у мојој руци штап, ударио бих га њим.'" Зијад је се бавио казивањима и њиховим препричавањем, завршен циљани цитат.

Рекао је Шевкани, Аллах му се смиловао, у својој књизи «Ел-феваидул-меџму'а» следеће:

Хадис: „О Алија, ко клања стотину реката у ноћи половине месеца шабана учећи на сваком рекату Фатиху и Ихлас десет пута, Аллах ће му испунити сваку жељу“ итд. Он је измишљен, а у његовим речима се јасно наводи награда за починиоца, у чију измишљеност не сумња нико разборит. Његови преносиоци су непознати, а преноси се и другим и трећим ланцем преносилаца, који су сви измишљени и чији су преносиоци непознати. Рекао је у „Ел-Мухтесару“: Хадис о намазу у ноћи половине месеца шабана је батил, а хадис Ибн Хиббана од Алије: „Када буде половина месеца шабана клањајте ту ноћ и постите њен дан“, је даиф. И каже у 'Ел-Ле'али': „Хадис стотину реката у ноћи половине месеца шабана учећи на сваком рекату Ихлас десет пута, са дугим текстом о његовој вредности, од Дејлемија и других, је измишљен (мевду'), а већина његових преносилаца у три сенеда су слаби и непознати.“ Рекао је: „Намаз са дванаест реката са учењем Ихласа по тридесет пута је без

основе, а хадис је измишљен, као и за намаз од четрнаест реката.“

Неке учењаке је овај хадис завео; као што је случај са писцем Ихја улумид-дини и др., као и неке муфессире, а намаз ове ноћи – тј. ноћи половине месеца шабана – пренесен је на разне начине, а све су те предаје ништавне и измишљене. Ово не противречи Тирмизијиној предаји од Аише, радијаллаху 'анха, о одласку Посланика, саллаллаху 'алејхи ве селлем, на Бекију, спуштању Господара у ноћи половине шабана на земаљско небо, и о томе да Он опрашта већем броју људи него што има длака на овцама племена Келб, јер је овде реч о овом измишљеном намазу у овој ноћи. Међутим, овај хадис од Аише, радијаллаху 'анха, је слаб и прекинутог ланца преносилаца, као што ни хадис од Алије, радијаллаху 'анху, који је претходно споменут о њеном ноћном намазу, негира да је овај намаз измишљен, и поред слабости која се у њему налази, као што смо споменули. Крај навода.

Рекао је Ел-Ираки: „Хадис о намазу половином месеца шабана је измишљен на Аллахова Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, и лаж на њега.“ Имам Ен-Невеви у своме делу (Ел-Меџму') каже: „Намаз који је познат као Салатур-регаиб, а то је дванаест реката који

се клањају између акшама и јације, првог петка месеца реџеба, и намаз од стотину реката половином месеца шабана, ова два намаза су покуђене новотарије. Нека никог не завара њихово спомињање у делима (Кутул-кулуб) и (Ихјау улумид-дин), нити хадис који се у њима наводи, јер је све то неисправно. Нека никог не завара ни то што су неки имами, којима је пропис о њима био нејасан, саставили краће списе о њиховој похвалности, јер су у томе погрешили.“

Ебу-Мухаммед Абдуррахман б. Исмаил Ел-Макдиси је написао лепо дело у којем је доказао њихову ништавност. То је веома лепо и изванредно учинио. Говор учењака о овом питању је веома опширан, и када бисмо наводили све што смо о њему пронашли, наш говор би се одужио, а надамо се да је у ономе што смо споменули довољно и убедљиво за онога ко трага за истином.

Из онога што је претходно наведено од ајета, хадиса и говора учењака, трагаоцу за истином постаје јасно да је обележавање ноћи половине месеца ша'бана намазом или нечим другим, и изузимање њеног дана постом, новотарија код већине учењака, и да нема основе у шеријату, већ је то од онога што је уведено у ислам након времена асхаба, Аллах био задовољан њима.

Довољан је трагаоцу за истином по овом и другим питањима говор Аллаха, целле целалуху:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾

„Данас сам вам веру вашу усавршио.“ [Ел-Маиде: 3] Као и други ајети у овом значењу, и хадис Аллаховог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем:

«مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Онај ко уведе у нашу веру оно што није од ње, то му се одбија.“ И други слични хадиси у овом значењу.

Бележи имам Муслим у своме Сахиху од Ебу-Хурејре, Аллах био задовољан њиме, да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао:

«لَا تَخْضُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْضُوا يَوْمَهَا بِالصَّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ».

„Не оживљавајте ноћ уочи петка намазом мимо осталих ноћи, нити њен дан постом мимо осталих дана осим да буде пост којег пости један од вас.“ Па да је дозвољено изузети неке од ноћи ради ибадета, ноћ уочи петка би била најпреча; јер је њен дан најбољи дан у којем је Сунце изашло, према веродостојним хадисима

од Аллаховог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем. Сада када знамо да је Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, упозорио на оживљавање ове ноћи мимо осталих ноћи, схватамо да су друге ноћи прече да се избегавају осим уз веродостојан доказ који указује на изузетак.

А пошто је у ноћи Лејлетул-кадра и ноћима рамазана прописан намаз и труд у њему, Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, је на то указао, подстицао је уммет на намаз у њима и сам је то чинио, као што се преноси у два Сахиха од Веровесника, саллаллаху алејхи ве селлем, да је рекао:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

„Ко проведе рамазан бдећи на ноћној молитви, верујући у Аллаха и надајући се Његовој награди, биће му опроштени греси које је претходно учинио, и ко проведе Лејлетул-кадр бдећи на ноћној молитви, верујући у Аллаха и надајући се Његовој награди, биће му опроштени греси које је претходно учинио.“ Да је којим случајем ноћ половине месеца шабана, или ноћ првог петка у месецу реџебу или ноћ Исраа и М'ираџа, дозвољено обележавати нечим од ибадета, Посланик, саллаллаху алејхи

ве селлем, би на то упутио свој уммет или би то сам урадио. И да се нешто од тога десило, пренели би то асхаби Уммету и не би то од њих сакрили, јер они су најбољи људи и најискренији саветници после посланика, алејхимус-салату вес-селама. Нека је Аллах задовољан асхабима Аллаховог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, и нека их учини задовољним.

Већ је из говора учењака познато да нема ништа веродостојно од Аллахова Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, нити његових асхаба по питању вредности ноћи првог петка месеца реџеба, нити ноћи половине месеца шабана, па се из тога разуме да је њихово обележавање новотарија и уведена ствар у исламу, а исто тако и њихово изузимање нечим од ибадета је новотарија. Такође, двадесет и седма ноћ месеца реџеба, за коју неки људи сматрају да је ноћ Исраа и М'ираџа, није дозвољено издвајати је нечим од ибадета, као што је није дозвољено ни обележавати; због претходно споменутих доказа. А то је под условом да је позната, па како онда када је исправно мишљење учењака да она није позната. А говор онога ко каже да је то двадесет и седма ноћ месеца реџеба, је батил и без основе у исправним хадисима, а лепо ли је рекао онај ко

је казао:

„Најбоље ствари су оне првобитне, на Упути...
А најгоре су уведене, новотарије.“

Аллаха Узвишеног молимо да нас и остале муслимане упути да се држимо суннета и устрају на томе те да упозоравамо од оног што му се супротставља, а Он је Велики добротинитељ и Племенит.

Нека је салават и селам на Његовог роба и Посланика, нашег веровесника Мухамеда, његову породицу, и све асхабе.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Осма посланица:

Важно упозорење на лажност приписаног васијета.

Шејху Ахмеду, слуги часног Посланиковог харема

Од Абдул-Азиза бин Абдуллаха бин База свим муслиманима до којих ово допре, нека их Аллах сачува у исламу, и нека и нас и њих заштити од зла клеветника, дрских незналица, амин.

Мир нека је Аллахов на вас, Његова милост и благослов.

А потом: наишао сам на запис који се приписује шејху Ахмеду, слуги Посланиковог часног харема, под насловом: «Ово је опорука из Медине Муневере од шејха Ахмеда, слуге Посланиковог часног харема», у којем каже:

„У ноћи уочи петка био сам будан и учио Часни Кур'ан. Пошто сам проучио Аллахова лепа имена, спремио сам се за спавање. Тада сам уснио Власника блиставог лица, Аллаховог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, који је донео кур'анске ајете и племените прописе; милост световима, нашег првака Мухаммеда, саллаллаху алејхи ве селлем. Он рече: „О шејху

Ахмеде.“ Рекох: „Одазивам ти се, о Аллахов Посланиче, о најплеменитије Аллахово створење.“ И рече ми: „Стид ме је због ружних дела људи, те не могу изаћи пред свога Господара, а ни пред мелеке; јер од џуме до џуме умре стотину и шездесет хиљада људи изван вере ислама“ - потом је споменуо неке од греха које су људи чинили. Потом је рекао: „Ова опорука је милост према њима од Силног и Моћног.“ Затим је споменуо неке од предзнака Судњег дана, а потом је рекао: „Обавести их, о шејху Ахмеде, о овој опоруци; јер је она преписана Пером одредбе са Помно чуване плоче (Левхи махфуза). Ко је запише и пошаље из једног места у друго, саградиће му се дворац у џеннету, а ко је не запише и не пошаље, биће му ускраћено моје заузимање на Судњем дану. Ко је напише, па ако је сиромашан, Аллах ће га обогатити; ако је дужан, Аллах ће му вратити дуг; а ако има греха, Аллах ће опростити и њему и његовим родитељима, због благослова ове опоруке. А онеме од Аллахових робова који је не напише, лице ће му поцрнети на овом и на будућем свету.“ И рекао је: „Тако ми Аллаха Великог – три пута. Ово је истина, а ако лажем, да напустим овај свет као немуслиман. Ко у њу поверује, спасиће се од ватрене казне, а ко је пориче, постао је неверник.“

Ово је сажетак лажне опоруке која се приписује Аллаховом Посланику, саллалаху алејхи ве селлем. Ову лажну опоруку смо слушали много пута током низа година; она се с времена на време објављује и шири међу обичним светом, а њене формулације се разликују. А лажац каже да је у сну видео Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, и да му је он пренео ову опоруку. У овом последњем летку, који смо ти споменули, о читаоче, клеветник тврди да је видео Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, када се спремао за спавање, што значи: да га је видео на јави.

У овој опоруци, овај клеветник је изнео многе тврдње које спадају у најочитије лажи и најочигледније неистине. На њих ћу указати ускоро у овом тексту, ако Бог да. На њих сам већ указивао протеклих година и објаснио људима да оне спадају у најочитије лажи и најочигледније неистине. Па када сам се упознао са овом последњом објавом, оклевао сам да пишем о њој, због очигледности њене неисправности и велике дрскости њеног клеветника у изношењу лажи. И нисам мислио да ће њена неисправност наићи на прихватање код онога ко има и најмању разборитост или здраву природу. Међутим, обавестила су ме многа браћа да се она раширила међу многим

људима, да су је међусобно препричавали и да су неки у њу поверовали; због тога сам сматрао да је обавеза оних попут мене да о томе пишу, како би појаснили њену ништавност и указали да је то клевета на Аллаховог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, да нико не би био заведен. Ко год о њој размисли од учених људи и верника, или од оних здраве природе и бистрог ума, схватиће да је то лаж и клевета на много начина.

Упитао сам неке од рођака шејха Ахмеда, коме се приписује ова клевета, о овој Опоруци, а он ми је одговорио: да је то лаж на шејха Ахмеда и да је он уопште није изрекао. Поменути шејх Ахмед је умро пре извесног времена, а и када бисмо претпоставили да је поменути шејх Ахмед, или неко значајнији од њега, тврдио да је видео Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, у сну или на јави, и да му је дао ову опоруку, са сигурношћу бисмо знали да лаже, или да је онај који му је то рекао шејтан, а не Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, и то због многих разлога, од којих су:

Прво: Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, не може се видети на јави након његове смрти, саллаллаху алејхи ве селлем. Онај ко од суфијских незналица тврди да види Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, на јави, или да он

присуствује мевлуду, или нешто слично томе, починио је најгору грешку, у великој је заблуди и чини огроман преступ, те се супротставио Кур'ану, суннету и консензусу исламских учењака; јер умрли излазе из својих кабурова тек на Судњем дану, а не на овом свету. А онај ко тврди супротно томе, тај је прочитати лажљивац, или је у заблуди и збуњен, није спознао истину коју су спознали исправни претходници, и којом су ишли асхаби Аллаховог Посланика, нека је мир над њим и милост Божја, и они који су их у добру следили. Узвишени Аллах каже:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿٥٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿٥١﴾﴾

„Ви ћете, после тога, заиста, да помрете, затим ћете, на Судњем дану, да будете оживљени.“ [Ел-Му'минун: 15-16] Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао је:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ».

„Ја сам први за кога ће се земља отворити на Судњем дану, и ја сам први заступник и први чије ће заступништво бити прихваћено.“ Дакле, ајети и хадиси на ову тему су многобројни.

Друго: да Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, не говори супротно истини, ни за живота ни након смрти, а ова опорука је у очигледној супротности са

његовим шеријатом, и то из много разлога – као што следи – а он, нека је Аллахов благослов и мир на њега, може бити виђен у сну. Онај ко га види у сну у његовом часном лику, уистину га је видио, јер се шејтан не може претворити у његов лик, као што је то потврђено у часном и веродостојном хадису. Међутим, суштина је у иману онога ко сања, његовој искрености, праведности, прецизности, побожности и поузданости, те да ли је видео Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, у његовом лику или у неком другом.

Када би од Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, дошао хадис који је он изрекао за свога живота, а који није пренесен путем поузданих, праведних и прецизних равија, он се не би прихватио нити би се користио као доказ. Или, ако би дошао путем поузданих и прецизних равија, али би противречио предаји оних који су од њих бољег памћења и поузданији, и то противречјем које онемогућава помирење двају предаја, тада би једна од њих била дерогирана и по њој се не би поступало, а друга би била дерогирајућа и по њој би се поступало, уколико је то могуће под прописаним условима. А ако није могуће ни помирење ни дерогација, обавезно је одбацити предају онога ко је слабијег памћења и мањег степена

праведности, те је оценити као аномалну по којој се не поступа.

Па шта тек рећи о опоруци чији је преносилац од Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, непознат, као и његова праведност и поузданост? Таква опорука, у том случају, заслужује да буде одбачена и да се на њу не обраћа пажња, чак и ако у њој нема ничега што је у супротности са верозаконом. А шта тек ако та опорука садржи многе ствари које указују на њену ништавност, и да је лажно приписана Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и ако садржи прописивање нечега у вери што Аллах није дозволио?

Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао је:

«مَنْ قَالَ عَلَى مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

«Ко ми припише оно што нисам рекао, нека себи припреми место у Ватри.» Онај ко је измислио ову опоруку приписао је Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, оно што он није рекао, и слагао је на њега јасном и опасном лажи. Зато је и заслужио ову велику претњу, и она ће га сигурно стићи уколико се одмах не покаје и не обзнани људима да је ова опорука лажно приписана

Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега; јер, онај ко шири неистину међу људима и приписује је вери, његово покајање неће бити примљено све док га јавно не обзнани, како би људи знали да је одустао од своје лажи и да је самог себе у лаж утерао; због речи Узвишеног Аллаха:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ۖ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾^(١٥٩)

„Оне који буду скривали јасне доказе које смо Ми објавили, и Прави пут након што смо га у Књизи људима означили, Аллах ће да их прокуне, а проклеће их и они који имају право да проклињу.

Изузети ће да буду само они који се покају и поправе, и то јавно испоље; таквима ћу Ја да опростим, а Ја сам Онај који прима покајања, Милостиви.“ [Ел-Бекара: 159-160] Узвишени Аллах је у овом племенитом ајету појаснио да покајање онога ко скрива нешто од Истине није исправно све док то не исправи и не појасни. А Узвишени Аллах је Својим робовима усавршио веру и употпунио им Своју благодат слањем Свога Посланика Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и оним што му је Аллах

објавио од потпуног закона. Није га узео Себи све док није све употпунио и појаснио, као што је Узвишени рекао:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ

الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

„Данас сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам ислам буде вера.“ [Ел-Маиде: 3]

Онај ко је измислио ове опорукe појавио се у четрнаестом веку, желећи да људима подметне нову веру, по којој следи улазак у рај за онога ко прихвати њене прописе, а ускраћивање раја и улазак у Ватру за онога ко их не прихвати. И жели да ову опоруку коју је измислио учини већом и бољом од Кур'ана, у којој је измислио: да ће ономе ко је напише и пошаље из једне земље у другу, или са једног места на друго, бити саграђена палата у рају, а да ће ономе ко је не напише и не пошаље бити ускраћено заступништво Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, на Судњем дану. Ово је једна од најгорих лажи и најочитији доказ о лажности ове поруке, као и о недостатку стида и великој дрскости у лагању онога ко ју је измислио. Јер, чак ни онај ко преписује Часни Кур'ан и шаље га из једне

земље у другу, или са једног места на друго, неће постићи ову врлину ако не поступа по њему. Па како је онда може постићи онај ко је написао ову клевету и преноси је из једне земље у другу. Онај ко не буде писао Кур'ан нити га слао из једне у другу земљу, неће бити лишен заступништва Посланика, ако буде веровао у њега и следио његов верозакон. Ова једна потпора у тој опоруци сама је довољан доказ њене ништавности, лажи њеног преносиоца, глупости и удаљености од познавања Упуте коју је донео Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем.

У овој опоруци, поред онога што је споменуто, постоје и друге ствари које указују на њену ништавност и лажност. Чак и да се онај ко ју је измислио закуне хиљаду пута или више у њену исправност, и да на себе призове највећу казну и најтежу патњу тврдећи да говори истину, он не би говорио истину, нити би она била исправна. Напротив, тако ми Аллаха, и поново тако ми Аллаха, она је једна од највећих и најружнијих неистина, а ми за сведока узимамо Аллаха Узвишеног и мелеке који су са нама присутни. Свако од муслимана ко наиђе на овај спис – а ово је сведочанство са којим ћемо изаћи пред нашег Господара, узвишена је Његова слава – нека зна да је ова опорука лаж и клевета на Аллаховог Посланика, саллалаху

алејхи ве селлем. Нека Аллах понизи онога ко ју је измислио и нека са њим поступи онако како заслужује.

На лажност и ништавност ове опорукe, поред већ наведеног, указују и бројне ствари из самог њеног текста, а неке од њих су:

Прво: његове речи у њој: (јер је од петка до петка умрло сто шездесет хиљада људи на вери која није ислам); јер ово спада у знање о гајбу, а Посланику, саллаллаху алејхи ве селлем, објава је прекинута након његове смрти. Он за живота није знао гајб, па како би тек након смрти; због речи Узвишеног Аллаха:

{قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ...}

„Реци: ‘Ја вам не кажем: Код мене су Аллахове ризнице’, нити: Ја ‘знам оно што је чулима недокучиво’...” [Ел-Ен’ам: 50] и речи Узвишеног Аллаха:

{قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ...}

„Реци: ‘Нико, осим Аллаха, ни на небу ни на Земљи, не зна оно што је недокучиво чулима...’” [Ен-Немл: 65] У веродостојном хадису се преноси да је Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао:

«يَذَادُ رَجُلٌ عَنْ حَوْضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيَقَالُ

لِي: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدْتُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ
شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ﴾ [المائدة: ١١٧].

„Неки људи ће бити отерани од мог врела на Судњем дану, па ћу ја рећи: ‘Господару! Моји другови, моји другови!’ Па ће ми бити речено: ‘Ти заиста не знаш шта су они после тебе учинили.’ Тада ћу рећи оно што је рекао и добри роб: ‘И ја сам био њима сведок док сам био међу њима, а кад си ме Ти к Себи узео, Ти си их једини надзирао; Ти над свиме надзиреш.’“

Друго: - од ствари које указују да је ова опорука ништавна и да је лаж -: наведено у њој: (Ко је запише, а буде сиромашан, Аллах ће га учинити богатим; или задужен, Аллах ће му вратити дуг; или има грех, Аллах ће опростити њему и његовим родитељима благословом ове опоруке) и тако даље. Ово је једна од највећих лажи, и најочитији доказ лажи онога ко ју је измислио, и мањак његовог стида пред Аллахом и Његовим робовима; јер се ове три ствари не постижу самим писањем Часног Кур'ана, па како их онда може постићи онај ко је написао ову лажну опоруку? Овај покварењак жели само да унесе забуну међу људе и да их веже за ову опоруку, како би је записивали и држали се те

њене наводне вредности, а занемарили средства која је Аллах прописао Својим робовима и учинио их путем за постизање богатства, враћање дуга и опроста греха. Зато се утичемо Аллаху од узрока пропасти, покорности страстима и ђавола.

Трећи доказ неисправности ове опоруке јесу речи у њој: „А ко је не запише од Аллахових робова, поцрнеће му лице на овом и будућем свету.“ И ово је, такође, једна од најгорих лажи и један од најочитијих доказа о лажности ове опоруке и лажи онога ко ју је измислио. Како је могуће да ико разуман запише ову опоруку коју је донео непознат човек у четрнаестом веку, лажно је приписујући Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и тврдећи да ће ономе ко је не запише поцрнети лице на овом и на будућем свету, а да ће онај ко је запише постати богат након сиромаштва, решити се дуга након што се нагомилао, и да ће му бити опроштени греси које је починио!

Слављен нек си, ово је велика клевета! И докази и стварност сведоче о лажима овог клеветника, о величини његове дрскости према Аллаху, и о недостатку његовог стида пред Аллахом и људима. Многи народи то нису записивали, па им лица нису поцрнела, а овде је огромно мноштво људи, које само Аллах може

набројати, који су то записивали много пута, али им дугови нису враћени, нити је њихово сиромаштво нестало. Зато се утичемо Аллаху од застрањења срца и од наслага греха. Оваква својства и казне нису у часном верозакону прописане ни за онога ко је написао најбољу и највеличанственију књигу, а то је часни Кур'ан. Па како ће тек задесити онога ко је написао лажни тестамент, који је испуњен разним врстама неистине и бројним изразима који садрже различите облике неверства. Слава нека је Аллаху! Колико је Он благ према ономе ко се усуђује да на Њега износи лажи.

Четврто, што доказује да је ова опорука највећа неистина и најочитија лаж, јесу речи у њој: „А ко у њу поверује, спасиће се од казне у Ватри, а ко је порекне, постаје неверник.“ И ово је, такође, једна од највећих дрскости у лагању и једна од најружнијих неистина; овај лажов позива све људе да поверују у његову лаж, и тврди да ће се тиме спасити од казне у паклу, те да ће онај ко је порекне постати неверник. Тако ми Бога, овај лажов је изнео највећу лаж на Бога Узвишеног, и, тако ми Бога, рекао је неистину. Заиста, онај ко у њу поверује јесте тај који заслужује да буде неверник, а не онај ко је пориче. Јер је то клевета, неистина и лаж без икаквог основа. И ми узимамо Бога за сведока

да је то лаж и да је онај ко је измислио лажов. Он жели да људима прописује оно што Бог није дозволио и да у њихову веру унесе оно што јој не припада. А Узвишени Аллах је већ усавршио и употпунио веру овом уммету четрнаест векова пре ове лажи. Стога, пазите: о читаоци и браћо, и чувајте се веровања у сличне измишљотине, и не дозволите да се оне шире међу вама. Заиста, истина је јасна и онај ко је тражи не може је помешати са неистином. Зато тражите истину и њене доказе, и питајте учене људе о ономе што вам није јасно. Немојте да вас заваравaju заклетве лажљиваца, јер се проклети Иблис заклео вашим прародитељима, Адему и Хави, да им је он, заиста, искрени саветник, а он је највећи издајник и највећи лажљивац, као што је Бог о њему објавио, па је рекао Узвишени:

{وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٥١﴾}

„и заклињаше им се: Ја сам вам, заиста, **искрени саветник!**“ [Ел-Е'араф: 21] Зато га се чувајте, и чувајте се његових следбеника, великих лажљиваца! Јер, колико само он и они имају лажних заклетви, вероломних завета и улепшаних речи којима заводе и у заблуду одводе. А што се тиче онога што овај клеветник наводи о појави неваљалих дела, то је стварност. Племенити Кур'ан и чисти сунет су

на њих најстроже упозорили, и у њима двома се налази упута и довољност.

Што се тиче предзнака Судњег дана, посланички хадиси су појаснили који су то предзнаци, а и Часни Кур'ан је указао на неке од њих. Ко жели да сазна више о томе, може то пронаћи у књигама Суннета и делима учењака и верника. И људима није потребно појашњење таквог клеветника, нити његова обмана и мешање истине са неистином. Нека Аллах сачува мене, вас и све муслимане од зла сотона, од смутњи оних који у заблуду одводе, од застрањења застрањених, и од обмана лажљивих Аллахових непријатеља, који желе да угасе Аллахово светло својим устима и да људима веру њихову помете. А Аллах ће Своје светло употпунити и Своју веру помоћи, макар то мрзели Аллахови непријатељи од сотона и њихових следбеника међу неверницима и безбожницима. Молимо Аллаха да поправи стање муслимана, да им подари да следе истину и да на њој устрају, те да се Аллаху покају за све грехе. Он је, доиста, Онај Који прима покајање, Милостиви, Који све може. Довољан нам је Аллах и диван ли је Он заштитник, нема снаге нити моћи осим са Аллахом Узвишеним и Величанственим.

Хвала Аллаху, Господару светова, нека је

салават и селам на Његовог роба и Његовог посланика, искреног и поверљивог, на његову породицу и његове асхабе, и на оне који их у добру следе све до Судњег дана.

sr397v4.0 - 17/08/2026

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

